N. 13. 1840.

NOORD-BRABANDER.

Donderdag 30 Januarij.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

KERKELIJKE STAAT.

ROME.

Men verneemt uit eene goede bron dat de onderhandelingen met Portugal eene voldoende wending nemen en men alle hoop heeft, om dezelve tot een gewenscht einde te brengen; daar en tegen is het voor het oogenblik onmogelijk zich te vleijen, dat de zaken der Kerk in Spanje op eene geschikte wijze kunnen geregeld worden. Den 8sten Januarij heeft de gezant van Hanover de Heer *Kesner*, lord *Meath*, Iersch pair, lord *Bruce*, pair van Engeland, de lords *Munley* en *Elphin* en den Generaal Sir *Frederik Adams*, eertijds Gouverneur van Indie en later Gouverneur der Ionische Eilanden, den H. Vader voorgesteld. Z. H. heeft dezelve in een bijzonder gehoor ontvangen en met zijne gewone gespraakzaamheid langen tijd onderhouden. De Paus stelt een bijzonder belang in al hetgeen Engeland aangaat, een land, waar de Catholijke Godsdienst sedert langen tijd aanzienelijken voortgang gemaakt heeft.

— Dezer dagen is de bevolking van Rome en hare omstreken getuigen van een schouwspel geweest, hetwelk gedurende meer dan 14 eeuwen geen plaats heeft gehad. Het is de aankomst en het oprigten van twee groote Obélisken.

Deze eensteenige stukken, welke de Hertog *Alexander de Torlonia*, uit de steengroeven van Barena, heeft doen houwen, om het bekoorlijke *Villa*, bij de poort *Pia*, te versieren, wegen ongeveer vijf duizend Quintalen. Zij zijn dertig voeten hoog en aan den zuil drie voeten vier duimen, en van boven aan den top twee voeten breed; zoodat deze, vergeleken met de twaalf Obélisken, die te Rome bestaan, grooter zijn dan de vier, die zich op de plaatsen van het Panthéon en Minerva en in de tuinen van Mattée en Pericano bevinden, doch minder hoog dan de acht andere zijn.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 26sten Januarij.

Het bevestigt zich dat in Silezie *Honderd veertig Catholijke kerken* aan de Protestanten zijn gegeven, zonder dat de Catholijken daarentegen eene enkele kapel hebben kunnen erlangen.

Een dergelijk maatregel kon niet dan eene hevige ontevredenheid bij de Catholijke wereld te weeg brengen; op de eerste beschouwing, zegt een Correspondent *der Augsburgsche Zeitung*, die de noodzakelijkheid gevoelt heeft om denzelven te regtvaardigen; kan men gelooven, dat dezelve eene onregtvaardigheid of eene vijandige daad tegen de Catholijke kerk verborgen houdt, doch ter zake beteekent het niets dan een administratieve maatregel, waarvan de algemeene bepalingen reeds sedert vele jaren in het pruissische bulletin der wetten, bekend gemaakt zijn, en die, na in den raad van state overwogen geweest te zijn, bepaaldelijk te Rome door den heer *Bunzen* geregeld is." Het is eene korstwijlige regtvaardiging te zeggen, dat de verbeurdverklaring van 146 roomsche kerken eene administratieve maatregel is. Wij ontkennen openlijk dat de heer *Bunzen* dit alles te Rome met overleg van het pausselijk Gouvernement, zoo als men zulks wil diets maken, geregeld heeft. Voorzeker zou de heilige stoel de hand voor zulke ontrooving niet geleend hebben. De *Courrier van Frankenland* deelt ten overvloede mede, dat deze maatregel niets anders is dan de toepassing van een Edict uit Berlijn van den 13 Mei 1833, waarvan bij den inhoud in deszelfs geheel mededeeld.

Dit Edict is onderteekend *Frederick Wilhelm*, *Karel*, Hertog van Mecklemburg, Baron *von Altenstein*, *De Kampstz*, *Muhler*." In algemeene bewoordingen vervat, schijnt deze ordonnantie zich onverschillig op de Catholijke en Protestantsche Parochien toe te passen, doch de tijd en de ondervinding heeft bewezen, dat, daar in de geheele uitgestrektheid van het koningrijk Pruissen niet eene protestantsche gemeente kan aangehaald worden, die men (zoo als echter ten aanzien der Catholijken plaats heeft) voor uitgedoofd of vervallen kan of *wil* verklaren, is het duidelijk bewezen, dat dezelve uitsluitend tegen de Catholijken gerigt is geweest, en alles kondigt aan, dat men Silesie alleen in het oog gehouden heeft, vermits men nergens, sedert eene eeuw meer pogingen heeft gedaan dan aldaar, om de bevolking aan den Catholijken godsdienst te ontrukken.

FRANKRIJK

PARIJS den 26sten Januarij.

HUWELIJK VAN Z. K. H. DEN HERTOG VAN NEMOURS

Zaturdag jl. heeft de Maarschalk *Soult* aan de beide kamers officiele kennis gegeven van het huwelijk van Z. K. H. den Hertog *van Nemours* met H. K. H. de Prinses *Victoria-Augusta-Antoinetta van Saxe-Coburg-Gotha*; daarna deed de president der ministers mededeeling aan de kamer 1o. Van een huwelijks ontwerp gesloten tusschen den Hertog *van Nemours* en de genoemde Prinses, dochter van Z. K. H. *Ferdinand-Karel-Georges van Saxe-Coburg-Gotha*; 2o. Van een ontwerp van wet, houdende eene jaarlijksche dotatie ten behoeve van Z. K. H. eener somme van 500,000 franken en van een douairie ten behoeve der Prinses van 300,000 franken in geval van vooroverlijden van haren gemaal.

Eene nadrukkelijke beweging merkte men na deze mededeeling op. De President der kamer kondigde aan, dat het bureau der kamer zich naar den Koning zal begeven, om Hoogstdenzelve geluk te wenschen.

Naar men verneemt is de Prinses *Victoria*, dochter van Prins *Ferdinand*, die te Weenen in hoedanigheid van Veldmaarschalk verblijft, zuster van den Koning van Portugal, en nicht van de Koningin *Victoria* van Engeland.

Deze Prinses is geboren in 1822 en thans bijna achttien jaren oud. Zij is in den Roomsch-Catholijken godsdienst opgevoed en wordt voor eene der eerste schoonheden der Keizerlijke stad gehouden. Hare moeder is eene Prinses *Cohary*, die onnoemelijke grondeigendommen in Hongarye bezit. De Hertog *van Nemours* zal derhalve door zijn huwelijk, niet alleen aan eenige regerende huizen, maar ook aan vele Hongaarsche magnaten verwand worden.

(*Zie lager: Het Huis van Saxe-Coburg.*)

— Van de grenzen van Italie wordt van den 12den Januarij gemeld: Er is sprake van een ontwerp van huwelijk tusschen den Hertog *van Bordeaux* en eene der jongste zusters van den Koning der beide Sicilien. Het schijnt dat de Koningin douairiere vooral deze vereeniging verlangt.

— Men meldt uit Bourges, dat de Prinses *van Beyra* de tijding van het overlijden van den Carlistischen Generaal *Cabrera*, ontvangen heeft, doch niets is hieromtrent officieel bij het gouvernement bekend geworden.

— Uit de volgende resultaten kan men opmaken, welken grooten voortgang het vervaardigen van machinen sedert eenige jaren gemaakt heeft. Er bestaan in Frankrijk 930 stoommachinen van 14,000,760 paardenkracht; van dit getal zijn 719 van Franschen oorsprong, 144 van vreemden oorsprong en 87 waarvan de oorsprong onbekend is.

— De dagbladen houden zich met eene levendige belangstelling bezig over de begonne onderhandelingen tusschen Engeland en Rusland. De bedingen en voorwaarden van het traktaat, hetwelk zou gesloten zijn, worden reeds aangehaald. Wij vermeenen, zegt *l'Univers*, dat de zaken in verre na niet gevorderd zijn, zoo als men beweerd. Wij wachten nog nadere en meer zekere berigten om onze lezers met den loop dezer belangrijke onderhandeling onledig te houden. Al wat wij thans kunnen bevestigen is, dat een der voorstellen van lord *Palmerston* bestaat in de bezetting van het eiland Candia door Engeland.

— Berigten uit Constantinopel van den 1sten Januarij houden in, dat de Commissie, benoemd tot de uitvoering van het nieuw Hatti-Schériff, eene grondslag voor de conscriptie en het stelsel der belastingen heeft aangenomen. *Achmed-Tethi* pacha heeft zich met het militair departement belast en de rekrutering volgens de Fransche denkbeelden bewerkt. Het wetboek *Napoléon* zal tot grondslag der nieuwe burgerlijke wetten dienen.

— Van de oevers van het meer van Geneve wordt van den 12den Januarij gemeld.

Men verwacht eene Contra-revolutie in het kanton van Tessin. De gouvernementen van Sardinien en Lombardie hebben het nieuwe gouvernement van dat kanton niet erkend; zij hebben zelfs met

hetzelve alle communicatie afgebroken, zonder welke het niet meer dan twee maanden bestaan kan. Talrijke kordons van Oostenrijksche en Sardinische troepen omringen de grenzen, niet om te bedreigen, maar om diegenen, welke dezelve zouden willen overschrijden, terug te drijven.

— Brieven uit Indië melden, dat de Cholera groote verwoestingen onder de troepen van den Generaal *Hamilton*, die bij honderden sterven, aanrigt.

— Van alle kanten verneemt men dat de laatste stormen onnoemelijke schaden en verwoestingen op de velden en in de steden heeft te weeg gebragt. Te Arras is de zwaren houten kap van den toren gestagen en aan geene zijde der Kerk te regt gekomen; doch gelukkiglijk hebben op deze plaats, die anders zoo zeer bezocht wordt, geene menschen het leven verloren.

BELGIE.

B R U S S E L den 27 Januarij.

De stormwind, welke gedurende negen dagen onophoudelijk gewoed en groote verwoestingen [illegible] veroorzaakt, scheen zondag door een donderslag te willen eindigen; doch tusschen 4 en 5 uren viel de regen in menigte; van alle kanten zag men den bliksem, en de donder rolde even als in de drukkendste zomer dagen; al de elementen waren als het ware ontkeetend; er bestond eene verschrikkelijke wervelwind en gedurende eenige minuten, was het volslagene duisternis. De hevigheid van den wind was zoodanig, dat het kolossale standbeeld van den heiligen *Michaël*, geplaatst op den top van den stadhuis-toren, welke tot heden toe aan alle tempeesten wederstand heeft geboden, groote schade heeft geleden; eene gedeelte van den degen, welken dit standbeeld in de hand had, is door den wind afgeslagen; des anderen daags 's morgens was het heldere hemel.

De Correspondentien uit de provincien maken insgelijks melding van groote schaden aan daken, boomen, muren, schoorsteenen enz. In het kamp van Beverloo zijn groote verwoestingen aangerigt. De stormwind van den 21sten heeft ongeveer 30 meters van het gebouw, dienende voor militair hospitaal van het kamp, waarin de goederen bewaard werden, medegenomen, drie stallingen zijn omver geworpen, alsmede de Cantine van den heer *Romaerts*; de schade wordt op 5,000 franken berekend.

— Men meldt uit Gotha van den 21 Januarij aan de *Gazette des postes van Frankfort*.

Gisteren hebben wij alhier de Engelsche ambassade zien aankomen, welke aan prins *Albert* de orde-teekenen van den Kousenband, den titel van Koninklijke Hoogheid en waarschijnlijk meer andere kostbare stukken overbrengt.

Donderdag zal de ambassade in plegtige audientie ontvangen worden.

NEDERLANDEN.

'S HERTOGENBOSCH, den 29 Januarij.

Aan de officieren bij de afdeeling grenadiers en bij de bataillons jagers, welke in de residentie garnizoen houden, is voorloopig voor dit jaar eene toelage verstrekt, en wel aan de hoofdofficieren *f* 300 en aan de kapiteins en 1ste en 2de luitenants *f* 200.

— Naar men verneemt, zal het vijfde escadron van het regement huzaren no. 6 en van de lanciers no. 10 worden ontbonden.

— De processen-verbaal van het verhandelde in de Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ten aanzien van de wijziging der grondwet, zijn thans aan het Gouvernement medegedeeld. In afwachting dat de Regering daarop hare antwoorden zal opmaken, zal de Kamer voor vier of zes weken uit een gaan. Reeds hebben vele leden de residentie verlaten. Bij hunne terugkomst zal het Gouvernement de voordragten der finantiële wetten aanbieden.

R E D E V O E R I N G, *betreffende het ontwerp van wet houdende* bepalingen over den duur der verantwoordelijkheid van de bewaarders der hypotheken en het Kadaster enz. *uitgesproken in de zitting van Dingsdag den 24sten December 1839* door den heere Mr. *J. L. A. L U IJ B E N.*

Ik stem met die leden van deze vergadering in, die, blijkens de processen-verbaal van het verhandelde in de afdeelingen, de verantwoordelijkheid der hypotheekbewaarders willen laten op den voet, waarop dezelve thans is gesteld. Ik zie geene afdoende reden tot verkorting des tijds van verjaring dier verantwoordelijkheid. Het particulier belang der bewaarders moet; naar mijn begrip, onderdoen voor het algemeen belang der geldschieters op hypotheek. In een land van handel moet de waarborg voor het uitleenen van gelden zoo min mogelijk aan banden worden gelegd. Hij, die de bewaarder van dien waarborg is, moet, met betrekking tot zijne verantwoordelijkheid voor begane nalatigheid en verzuim, in geenen voor hem voordeeligen staat van wettige uitzondering worden geplaatst. Er is, naar mijne wijze van zien, geen aannemelijk motie aan te voeren, om zulken openbaren ambtenaar, toegegeven, dat hij, gelijk de Regering beweert, met een gewonen mandataris niet is gelijk te stellen en zich in een exceptioneel geval bevindt, het genot der verjaring vroeger dan na een *dertigjarig* tijdsverloop, toe te kennen. Ik zie niet, dat daardoor, zoo als de Regering, in de beantwoording van de aanmerkingen der afdeelingen dezer Kamer op het in beraadslaging gebragt wets-ontwerp, zich uitdrukt, de toestand van de hypotheek-bewaarders zoo uitermate zal zijn bezwaard. Eenigen van deze ambtenaren mogen over den duur dier verantwoordelijkheid hebben geklaagd. Dan dit bewijst nog niet, dat die klagten gegrond zijn. Het is niet zonder voorbeeld, dat klagten hoog werden aangeheven, en bij onderzoek van gering belang zijn bevonden. Zoo veel is althans zeker, dat de voorbeelden van het nadeelige der dertigjarige verantwoordelijkheid van die ambtenaren, voor hen of hunne erfgenamen tot heden toe allerschaarst moeten wezen; en ik zou haast durven staande houden, dat geen enkele daarvan een noemenswaardig nadeel heeft ondervonden.

Ik kan vooral met de Regering niet toestemmen, dat het verantwoordelijk blijven der hypotheek-bewaarders gedurende *dertig jaren* alle personen, die iets te verliezen hebben, van die betrekking zal verwijderd houden; dat zulks de kundigsten en meest geschikten daarvan zal afschrikken. Dat de [illegible] deze vrees ter zijde stelle; dat zij zich slechts herinnere, hoeveel sollicitanten bij de openvalling van dat ambt, opdagen, om daarmede, te worden begunstigd, en zij zal moeten erkennen, dat zij telkens eenen genoegzamen voorraad van aspiranten voor zich ziet verschijnen, om geschikte personen te kunnen uitkiezen en benoemen. Aan zaakkundigen zal het voor deze winstgevende bediening nimmer ontbreken, en ik besef ook niet, wat iemand, die een gezond verstand en zucht tot beoefening van dit vak, gepaard met regelmaat, naauwkeurigheid en oplettendheid, bezit, van de aanneming van deze belangrijke ambtsbetrekking zoude wederhouden. Ik vraag mij af, welke verantwoordelijkheid toch art. 1266 van het Burgerlijk Wetboek den hypotheekbewaarderen oplegt? Dat wets-artikel stelt dezelve verantwoordelijk:

1o. Voor hunne nalatigheid in het doen van tijdige en naauwkeurige overschrijvingen, inschrijvingen, melding van beperkende bedingen en van aanteekeningen, welke te hunnen kantore gevorderd zijn;

2o. Voor het verzuim, om in hunne getuigschriften melding te maken van eene of meer bestaande inschrijvingen, ten ware, in het laatste geval, de misslag voortkwame uit onvoldoende opgave, die hun niet zoude kunnen worden ten laste gelegd;

3o. Voor doorhalingen, gedaan zonder dat de stukken, bij art. 1240 vermeld (eene authentieke akte, waarbij tot de doorhaling wordt gemagtigd, of een authentiek afschrift van zoodanige akte, of van het vonnis daartoe strekkende) aan hem zijn overgelegd;

4o. Voor het verzuim van melding in de door hen af te geven attesten, dat bevorens inschrijvingen op het goed hebben bestaan, die naderhand zijn doorgehaald.

Zulke verantwoordelijkheid is immers vrij gemakkelijk te dekken? De wet op het hypotheken-stelsel, welke zij voor zich hebben, in verband met de akte die hun wordt aangeboden, wijst hen ten aanzien van No. 1 te regt. Hunne registers waarborgen hen tegen de nadeelen, uit No. 2 voor hen kunnende ontstaan. Bij eene gewone oplettendheid behoeven zij de gevolgen van No. 3 niet te duchten. De naauwkeurige inzagen hunner registers zal hen steeds de verantwoordelijkheid van No. 4 doen vermijden. En, ik vraag het met vertrouwen, zal iemand van doorzigt tegen de dertigjarige voortduring van die bezwaren dermate opzien, dat hij daarom een goed ambt zoude weigeren? Ik geloof het niet, Ed. Mog. Heeren! Ik vraag verder, of er wel groot bezwaar in gelegen kan zijn, dat een ambtenaar aan de in art 1266 opgesomde nalatigheid, verzuimen en verkeerde handelingen pligtig, lang, ja zeer lang, verantwoordelijk blijve, ten aanzien van hen, die daarvan het slagtoffer zijn geworden? Ik zeg, met gerustheid, neen. Trouwens een hypotheek-bewaarder is een loontrekkend ambtenaar en derhalve zeker in zooverre met een loongenietend lasthebber gelijk, dat hij gehouden zij tot de in regten bekende *culpa levis*, zoo niet *levissima*. Met de verantwoordelijkheid voor die *culpa* blijft de lasthebber *dertig jaren* bezwaard. Waarom zoude de wet op eenen ambtenaar, die zijne bediening vrijwillig heeft aanvaard, die voor zijne werkzaamheden eene rijke belooning geniet, eene minder langdurige verantwoordelijkheid leggen dan op een particulier, die, soms voor een gering loon, zich door de aanvaarding van een mandaat aan eene zeer zware verantwoordelijkheid blootstelt? Waarom zoude men eenige toegevendheid aan den ambtenaar schenken

voor nalatigheid, verzuim en verkeerde handeling in art. 1266 bedoeld, daar deze hem, naar mijn begrip, aan eene *culpa lata* schuldig maken? Het kan immers niet anders dan eene *grove fout* wezen, wanneer de bewaarder van hijpotheken in eene der bepalingen van het gezegd wets-artikel vervalt; en denzelven daarvoor 30 jaren verantwoordelijk te houden, is niet onregtvaardig, zelfs niet onbillijk.

Men beroept zich in deze vergaderzaal dikwerf op antecedenten. Ik erken het, dat bij mij welsluitende redeneringen en sprekende zaken zwaarder wegen dan alle mogelijke antecedenten. Edoch, dat het mij geoorloofd zij, ook eens van antecedenten te gewagen. Dan zal ik tot verdere ondersteuning van mijn gevoelen zeggen, dat er van de wet, zoo als dezelve tot heden bestond, nog geene nadeelige gevolgen zijn ondervonden. Dit antecedent bestrijdt dan ook wel de noodzakelijkheid, om af te wijken van datgene, wat wij hebben en tot heden toe geene kwade vruchten voortbragt.

Op deze gronden zal ik Zijne Majesteit eerbiedigljk verzoeken, het tegenwoordig wets-ontwerp in nadere overweging te willen nemen.

Het Huis van Saxe-Coburg.

Ernest, regerende hertog van Saxe-Coburg-Gotha, is zijn vader *Frans* in het Vorstendom van Saxe-Saalfeld-Coburg den 9den December 1806 opgevolgd en door den dood van *Frederik IV*, met wien de mannelijke linie van het huis van Saxe-Gotha Altenburg uitgestorven was, verkreeg hij een groot gedeelte der nalatenschap en nam den 12den November 1826 den titel van Saxe-Coburg-Gotha aan. In zijn eerste huwelijk was hij getrouwd met *Dorothea*, *Louisa*, *Paulina*, *Charlotta*, *Frederika*, *Augusta*, dochter van *August*, hertog van Saxe Gotha Altenburg en scheide van haar den 31sten Maart 1826. Den 23sten December huwde de hertog met *Antoinetta Frederika*, *Augusta*, *Marianna*, Prinses van Wurtemburg. Uit het eerste huwelijk zijn geboren: den 21sten Junij 1818 *Ernest*, *Augustus*, *Karel*, *Jan*, *Leopold*, *Alexander*, *Eduard*, Erfprins van Saxe-Coburg-Gotha, en den 25sten Augustus 1819, *Albert*, *Frans*, *August Karel*, *Emmanuel*, aanstaande gemaal van de Koningin *Victoria*.

Prins *Albert* zal eerst den 26sten Augustus 1840 zijne meerderjarigheid bereiken. De Koningin *Victoria*, geboren den 24sten Mei 1819 is drie maanden ouder dan de Vorst.

De andere leden der familie van Coburg zijn:

1o. *Sophia Frederika*, zuster van den hertog, echtgenoot van den graaf *Emmanuel van Mensdorf*.

2o. *Juliana*, *Henrika*, *Ulrika*, zuster van den hertog, thans den naam voerende van *Anna-Feodorona*, sedert haar huwelijk met wijle den groot hertog *Constantijn* van Rusland, van welke zij in 1820 scheidde; in 1831 weduwe gebleven zijnde, woont zij thans in Zwitserland.

3o. *Karel Ferdinand*, *George*, *August*, broeder des Hertogs, gehuwd in 1816 met *Maria*, *Antoinetta*, *Gabriella*, dochter en eenige erfgename van Prins *Joseph de Cohary*, een edelman uit eene oude en schatrijke familie. De Prins *Ferdinand*, *Karel*, *George*, *August*, heeft den R. C. Godsdienst omhelsd; uit hunne vereeniging werden drie zonen en eene dochter geboren, en de oudste der zonen *Ferdinand*, *August*, *Frans*, *Antoon*, geboren in 1816 heeft *Dona Maria da Gloria* van Portugal gehuwd en zijne dochter de prinses *Victoria Augusta* wordt de aanstaande gemalin van den hertog van Nemours.

4o. *Maria Louisa Victoria*, zuster van den Hertog, thans Koninklijke Hoogheid, Hertoginne van Kent, welke in eerste huwelijk getrouwd was met den Prins van Leiningen; na zijnen dood huwde zij den Hertog van Kent, overleden in 1820, Vader van de Koningin *Victoria*.

5o. *Leopold*, *George*, *Christiaan Frederik*, jongste broeder van den Hertog, en Oom van *Albert*, in eerste huwelijk getrouwd met wijle de Prinses *Charlotta*, vermoedelijke erfgename der kroon van Engeland en overleden in 1817; tot Koning van Belgie gekozen in 1831. Hij hertrouwde in de maand Augustus met de prinses *Louisa*, *Maria van Orleans*, dochter van den Koning der Franschen.

ONVERDRAAGZAAMHEID

In de *Bredasche Courant* van den 21sten Januarij onder het rubriek: *Staats-Regering* een vertoog lezende, heb ik vermeend dit niet onopgemerkt te kunnen laten.

Na eene korte beschrijving der pogingen van den Turkschen Sultan om door het gezag van de wet den Staat te verheffen in tegenoverstelling van die van den *Hanoverschen Koning*, omdat gebied der wet te vernietigen, vestigt de schrijver zijne gedachten op de jammerlijke gevolgen van den staat van zaken in Duitschland, hetwelk van kleine vorstendommen overtogen is en vooral is hij beducht voor *Beyeren*, dat zijne bijzondere mededogendheid schijnt te hebben opgewekt.

Dat koningrijk wordt, naar zijn inzien, in midden van allerlei monumenten van kunst en kunstvlijt door eene pest van *Monacismus* gedrukt en waardoor het welhaast tot dien staat vervallen zal, dat men er van zeggen kan, dat de ziel zit in de steenen: want wat baat het aan dat land, of er al een met dichterlijken gloed vervulden Vorst op den troon zit, wanneer die Vorst steeds naar het ouden terug voert.

Opmerkelijk is het, zegt hij, hoe de Beyersche Staat toegeeft aan die zucht tot terugkeer naar het oude, dat doorstraalt in het herstellen van allerlei geestelijke gestichten enz. en de onverdraagzaamheid jegens andersdenkenden; zonder indachtig te zijn, dat aldaar geen godsdienst van staat aanwezig is.

Dit aangehaalde is voldoende om den geest en de bedoeling van den schrijver te doen kennen. Het hindert hem geweldig, dat de Roomsch-Catholijken in Beijeren van die volkomene vrijheid kunnen genieten, waarop zij overal en vooral in die staten, waarin geen godsdienst van staat uitsluitend bestaat, kunnen rekenen; wat behoeft hij voor de daarstelling van geestelijke gestichten beducht te wezen? zijn het deze niet, waarin gedurende de middel eeuwen de wetenschappen zijn bewaard gebleven? Zijn het deze niet, die dezelve altijd hebben bevorderd en door velen dezelve nog aangewakkerd worden, terwijl andere zich geheel toewijden aan de opvoeding der jeugd en de verzorging onzer natuurgenooten, wanneer die bij ziekten, ouderdom en andere gebreken, de meeste ondersteuning behoeven? Hindert zulks den onroomschen schrijver, omdat die weldadige inrigtingen buiten de roomsch-Catholijke kerk niet gevonden worden?

Welken teruggang in de beschaving zal Beijeren daardoor ondergaan? Gaarne stemt men toe, dat dit eene terugkeer tot het oude is, maar tot die tijden, wanneer men onder het masker van verdraagzaamheid geene vervolging tegen de R. C. kerk uitoefende.

De zedelijkheid in Beijeren, zegt hij, is niet veel beter dan elders en dit zal niet worden tegengesproken, maar deze onzedelijkheid dagteekent niet sedert het herstel der geestelijke gestichten, maar van die tijden, dat de vervolging tegen dezelve geheerscht heeft.

Het is bekend dat Beijeren de bakermat is geweest van het Illuminismus, het verfijnde Francmaconnismus, het zaad der revolutien, welkers bedoeling voornamelijk was strekkende, om door het omverwerpen der altaren, de Troonen te doen wankelen, en om na de uitroeijing van den R. C. Godsdienst de Vorsten van hunne zetels te rukken.

De Koning van Beijeren, aan wien de schijver de kunst van regeren niet zal betwisten en steeds met roem als eenen verstandigen en verdraagzamen Vorst is vermeld geworden, schijnt het geluk zijner onderdanen uit het regte oogpunt te beschouwen, door het ondersteunen van die gestichten, die met eene wetenschappelijke beschaving alleen de bedoeling hebben voor eene betere godsdienstige opvoeding der jeugd te zorgen, ten einde daardoor eene meerdere zedelijkheid voor het opvolgend geslacht te bewerken, maar dit schijnt den schijver te hinderen, om dat zulks in verband staat met de Roomsch Catholijke godsdienst. Hij beschermt deze godsdienst, zonder onverdraagzaam te zijn jegens andere Kerkgenootschappen, die dezelfde regten en voordeelen genieten, hetwelk helaas in vele staten het geval niet is.

De Schijver verlangt dat Beijeren geen gehoor geve aan vreemden invloed, waarmede hij zeker bedoelt de R. C. geestelijken, maar dat het zich aansluite aan Oostenrijk en Pruissen, in welk laatste Rijk men zeker, naar zijn inzien, zeer vrijzinnig en verdraagzaam handelt, en beklaagt zich dat men in Beijeren langzaam voortgaat, de Constitutie te ondermijnen. — Men huldigt er den boom der constitutionele vrijheid, en het ontbreekt niet aan vrije gezegden, maar de bijl ligt aan den stam; en tot bewijs wordt aangehaald, dat men het verlof weigert aan die personen, die ambtshalve andere functien te vervullen hebben, om als leden der vertegenwoordiging zitting te nemen; armzalig voorgeven! weet hij dan niet dat ambtenaren, die van de Regering afhankelijk zijn, zich gewoonlijk meest allen op alle wijze beijveren het gouvernement te ondersteunen; bovendien blijft hij het bewijs van het door hem voorgegevene door het noemen van namen schuldig

Hij wil dat men ten deze loyaal moet handelen en die personen liever afzetten dan aan dezelve den toegang tot de kamer der vertegenwoordigers te weigeren, maar ongelukkig is zijn voorgeven, dat in Nederland nooit dergelijke begrippen bestaan hebben, welk land tot toetsteen van alle anderen kan genoemd worden, en tot bewijs worden door hem de laatst gehouden deliberatien bij de Staten-Generaal aangehaald, maar schijnt het gebeurde in vorige jaren vergeten te hebben.

Dit zij genoeg om te bewijzen, waartoe eene vooringenomenheid tegen de Roomsch- Catholijken iemand kan vervoeren.

ADVERTENTIEN.

*** Heden overleed na eene kortstondige doch hevige ziekte tijdig voorzien van de laatste H. H. Sacramenten der stervenden, in den Jeugdigen leeftijd van 28 Jaren, de Heer *ANTONIUS RITS.*

Heusden,
den 25sten Januarij 1840.

Eenige Kennisgeving.

*** Getrouwd:

J. J. H VAN GULICK
en
H. VAN PELT.

's Hertogenbosch,
den 28sten Januarij 1840.

*** De Notaris *MOLHUYZEN*, te Vught, zal aldaar op Kraaijenbroek voor den Heer *T. SOPERS*, op Maandag den 3den Februarij 1840, des morgens om 9 uren verkoopen:

Een partij schoon SCHAARHOUT; en op Woensdag den 5den Februarij des morgens om 10 uren voor den Hoog Eerw. Heer *VAN BERKEL* in de Hoog- en Laagstraat te Vught: Een partij schoon SCHAARHOUT, zware EYKEN-, KANADASCH-, APPEL- en ESCHDOOREN BOOMEN enz.

*** Er worden gevraagd 2 à 3 KNECHTS, haar werk verstaande en vast werk begeerende. Men adressere zich bij *J. J. BIERMANS*, Mr. MEUBELMAKER te 's Bosch. Brieven *franko.*

*** Door kwitering van affaires, wegens gevorderde Jaren, wordt uit de hand te koop gepresenteerd, een PAARDEN PEL- en OLIJMOLEN met het daarnevens staande spatieuse HUIS en TUIN, staande en gelegen aan de Steenstraat te Cuyk, kanton Boxmeer.

Een aanzienlijk gedeelte der kooppenningen kan tegen matigen intrest daarin blijven staan.

Die hierin gadinge heeft adressere zich met gefrankeerde Brieven aan *J. R. VAN DIEREN*, Boekdrukker te Grave, onder de Letters *H. S.*

*** De Notaris *C. J. JORRITSMA*, te Sneek, zal op Woensdag den 5den Februarij 1840, des avonds 7 uur, in het Logement *de Stad Munster* aldaar, publiek tegen genot van verhooggelden, finaal verkoopen:

Eene kapitale, welingerigte KATOENDRUKKERIJ en LINNENVERWERIJ, met KNECHTSWONING, uitgestrekte ZOLDERS en VERTREKKEN, grooten TUIN en verdere annexen, thans gedreven wordende door de Firma *SCHRÖDER EN VELTMAN;* staande en gelegen aan de Trekvaart op Leeuwarden, nabij de stad Sneek; en door derzelver ligging, uitnemend geschikt tot de uitoefening van Fabrijken.

De Gereedschappen en Werktuigen, bestaande hoofdzakelijk in BLAAUWKUIPEN met toebehooren, een extra beste KLANDER C. A., eene menigte DRUKVORMEN, enz., enz. moeten door den Kooper, deze vakken willende uitoefenen, op tauxatie worden overgenomen.

DEPOT VAN LIKDOORN-PLEISTERS *vervaardigd door den Mr. Operateur* M. SCHNIEDER van Tyrol. Deze pleisters nemen in den tijd van drie dagen den wortel en tak van den Likdoorn geheel weg, zonder hinder of pijn, hetwelk genoegzaam met roem alom bekend is. Prijs per Doosje met Berigt *f* 1.— Woont te Amsterdam Nieuwendijk, hoek Zoutsteeg, No. 17, alwaar hij is te spreken of te ontbieden. Depôt bij *F. Bischoffer* uit Tyrol Handschoen-Magazijn op het Spui; te Haarlem *J. B. van Loghem* Boekverkooper; te 's Hage *La Ville de Paris;* Rotterdam, *Zeeuwsche Koffijhuis;* Utrecht, *Oude Bak Koffijhuis;* Arnhem, *D. K. Mulder & Comp.* Boekverkoopers; Nijmegen, *C. J. Raukens*, Zutphen, *J. W. Grevink*, Apotheker; Leeuwaarden, *M. Nijstras* en te 's Bosch bij *D. A. A. de Rooij*, Boekverkoooper, Breda, bij *van Gulick en Hermans.* Te *Bergen-op-Zoom*, bij *Daverreit*, Horlogiemaker.

Uit de Hand te Koop.

Een mooi, sterk en weldoortimmerd HUIS, binnen de stad Weert, gelegen, met 3 BENEDENKAMERS, 3 BOVENKAMERS, KELDER, ZOLDER, KEUKEN met POMP, ACHTERKEUKEN, groote TUIN er achter, zeer ruime Opvaart, BINNENPLAATS en 2 STALLINGEN. Alles in den besten stand.

Te bevragen bij den Notaris *CEYSSENS* te Weert.

GRANENMARKT.

Te Amsterdam van Woensdag den 27sten Januarij.

Tarwe bij gerijven als voren verkocht, 128 p. b. Pools *f* 360, 362; 127 p. n. Rijn *f* 318; 128 p. n. Zeeuws. *f* 385, 117 p. o. r. Koningsb. *f* 315; 122 p. n. Vries. *f* 260; 128 p. o. Rost. *f* 371; p. n. Norder *f* 262.

Rogge hield prijs, doch mede handel bij gerijven, 118, 11 122 p. Pruis. *f* 154, 156, 170; 119 p. Pr. Pommer *f* 165; 122 p Rost *f* 186.

Garst in een doen, 98 p. Gron. Wr. *f* 157.

In Haver niets omgegaan.

Boekweit stil, 115 p. Bred. *f* 196.

Koolzaad dadelijk zonder handel; op 9 vat in Sept. en Oct. 57 $\frac{1}{2}$ p. vt.

Lijnzaad lusteloos; in veiling 107, 108 p. Kon. *f* $6\frac{3}{4}$, $6\frac{7}{8}$; $8\frac{1}{4}$.

Raapolie prijshoudend; per 6|w. *f* 34; Vlieg. *f* 33 a $\frac{1}{4}$; Me *f* $32\frac{3}{4}$; Sept. en Oct. *f* $32\frac{7}{8}$ a $\frac{3}{4}$.

Lijnolie per 6|w. *f* $28\frac{1}{4}$; Vlieg. *f* $27\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{2}$. Hennepolie per 6|w. *f* 33; Vlieg *f* 32.

Raapkoeken *f* 65 a 72. Lijnkoeken *f* 9 a 11.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Maandag den 27sten Januarij $4\frac{1}{2}$ *Ure.*

Werk. Schuld. $2\frac{1}{2}$ pCt. $52\frac{5}{16}$, $\frac{9}{16}$ Dito. 5 pCt. $98\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ Kansbilj. *f* $23\frac{11}{16}$, $\frac{13}{16}$ Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt. $92\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$. Handelm. 171, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{4}$ O. Indie 5 pCt. $96\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ Ardoins 85 p. st. $24\frac{3}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$ Dito Coupon $18\frac{3}{4}$, 19 Passive. $6\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$. Oude Russen. $105\frac{3}{4}$ Colomb. $29\frac{1}{4}$.

Latere Berigten.

PARIJS, den 27sten Januarij.

Wij hebben heden geene fransche nog Brusselsche papieren ontvangen.

Berigten uit Constantinopel van den 1ste Januarij melden, dat de Turksche gezant, belast om onmiddellijk met *Mehemet-Ali* te onderhandelen, uit Alexandrie nog niet terug was.

De Porte heeft mededeelingen uit St. Petersburg ontvangen, die dezelve over de bedoelingen van Rusland ten haren aanzien geheel hebben gerustgesteld. De Heer *Boutenieff*, zegt men, toont zich zeer voldaan over de opregte en openhartige taal die *Redschid-Pacha* voert; daarentegen heerscht sedert eenigen tijd tusschen den Heer *Pontois* en *Reschid-Pacha* eene zekere verkoeling, die aanmerkelijk vermeerderd is door de beschuldiging, welke de drogman *Avedik* op den admiraal *Lalande* heeft doen neerkomen.

De heer *de Pontois*, die in deze beschuldiging niets dan het gevolg van den zwartsten laster ziet, zou wel eens maatregelen kunnen nemen, die de Porte groote verlegenheden zouden veroorzaken en den onvoorzigtigen drogman eene gestrenge tuchtiging opleggen, want de ambassadeur van Frankrijk is niet gestemd om eene dergelijke beleediging rustig te verduren; hij vordert het strengste onderzoek en de schitterendste herstelling van eer.

[illegible] de afkondiging der bullen van Mgr. *Sibour* voor het bisdom van Digne geautoriseerd wordt. De prelaat is te Parijs aangekomen.

Hij zal te Aix door Mgr. den aartsbisschop dier stad, geadsisteerd van Mgr. den oud Bisschop van Digne en van Mgr. den Bisschop van Marseille gewijd worden.

— De *Echo van Aragon* van den 19 Januarij spreekt niet een woord over *Cabrera.* Dit stilzwijgen schijnt des te meer onuitlegbaar, uithoofde zijn overlijden ons op een bijna zekere wijze door onzen Correspondent van Mas- de- las- Matas gemeld wordt. (*Phare des Pijrenées van den 22.*)

LUIK den 27 Januarij.

De Prinses *Victoria* aanstaande gemalin van den Hertog van *Nemours*, heeft in het afgeloopen jaar Belgie en Brussel bezocht en door hare schoonheid, bevalligheden en hoedanigheden van geest en hart, heeft zij de bewondering van een ieder, die haar genaderd hebben, uitgemaakt. Men herrinnert zich dat de prinses uit Brussel met haren Vader naar Londen vertrok en van daar, naar het hof van Portugal, alwaar de Hertog van *Nemours* haar ontmoette, welke destijds eene reis op de kusten van Spanje deed.

— Gisteren ongeveer den middag is een aak met kalk geladen in de nabijheid van de boogbrug omgeslagen; dezelve is op de hoogte van de bank van leening uit het water opgehaald. Men schijft dit ongeluk toe aan een groot getal schepen, die in de haven van Cheravoije lagen, hetwelk den schipper verhinderd heeft op die hoogte te kunnen komen.

— De dag waarop Prins *Albert* van Saxe-Coburg te Brussel verwacht wordt, is nog niet bekend; men gelooft ook niet dat de Koning zich naar Londen zal begeven, om, zoo als sommige Dagbladen gemeld hebben, bij het huwelijk tegenwoordig te zijn.

— Men meldt [illegible] Sedert vier dagen woedt in onze omstreken een hevig tempeest en wij waren verwonderd niets van ongelukken te vernemen, toen men ons gisteren morgen aankondigde, dat eene betreurenswaardige gebeurtenis, eene wijk van onze stad in de grootste verslagenheid gebragt had. Ongeveer ten één uur in den nacht van den 23 op den 24 storte een huis in de Capucynen-straat in en verpletterde op haar bed zekere *Marianne Niederkorn*, oud 32 jaren, moeder van twee kinderen, welke zij in de armen had en die het lot hunner moeder deelen. Deze ongelukkige had driemaal om hulp geroepen, doch niemand heeft haar geantwoord.

Te *'sHertogenbosch* bij D. A. A. DE ROOIJ. Boek- en Courantdrukker.